

pCt., den anden mod 4 pCt. som Basis, frygter jeg dog for, vil være noget vanskeligt i Tidens Løb. Dernæst maa jeg sige, at ved de 4 pCt. kan man ganske sikkert nok i Dieblirket staae sig tiltaals, og man seer jo ogsaa, at man herved ikke vilde foregribe enhver Fremtid, idet man har henviist til, at naar Forholdene forandres, maae ogsaa disse 4 pCt. kunne forandres, rigtignok ved særlig Lov. Men: det maa da bemærkes, at det er en slet Maade, saaledes at rette det. Man skal tage sig meget iagt for at sætte Procenten for høit, thi hvis man nu senere paa Grund af forandrede Conjunctioner — og saadanne Ræsker ere jo stabe for at bestaae ikke for ti eller tyve Aar, men for Aarhundreder — kommer til at erkjende, at man umulig kan give de 4 pCt., og man altsaa nødes til at foretage en Nedsættelse til $3\frac{1}{2}$ pCt., saa kan man nok rette det for deres Vedkommende, der derefter indtræde i Ræskan, men saa er allerede Tabet der og vedbliver at være der for de engang til lavere Priis tegnede Forsikringer. Jeg troer derfor, det er meget farligt og meget lidt tilraadeligt at fastsætte disse 4 pCt., idet man jo maa huske paa, at der altid deri skal være Dækning for de uundgaelige mindre Tab, som ved slige Pengeforvaltninger i en lang Række Aar stedse maae paaregnes. — Det andet Punkt angaaer endelig Tarifierne. Der maa jeg tilstaae, at jeg for mit Vedkommende slet ikke kan forestille mig, hvorledes Lovgivningsmagten skal kunne vedtage alt det Dyrige og saa lade Tarifiernes Fastsættelse være henlagt til Finansministerens Afhjælpelse. Det er jo aabenbart, at det egentlig ikke er Tarifen, men det, hvorpaa den skal bygges, nemlig Mortalitetstabellerne, som Ministeren skal kunne bestemme. Den hele Anstalts Economi vil jo komme til at beroe paa disse to Ting, hvilken Rentefod der skal lægges til Grund ved Capitalens Frugtbarhjælpelse, og hvilken Mortalitetstabel der skal antages; derefter fremkommer med absolut Nødvendighed hele Tariffens Positioner fra Først til Sidst; men hvorledes man da vil kunne overlade det til Finansministeren til hver Tid at fastsætte Dødelighedstabeller, som det maatte synes Ministeren rettest, det er det mig aldeles umuligt at indsee. Et æret Medlem hittede,

at det vilde være Spilfægteri, naar Rigsdagen vilde indlade sig paa alle disse meget compli- cerede og vanskelige mathematiske Beregninger. Det er dog en Misforstaaelse. Der er ikke Tale om at revidere Beregningerne, men om at see, hvilken Mortalitetstabel man troer at kunne lægge til Grund, og der er ikke Tale om, at hvert enkelt Medlem her i Rigsdagen skal have nogen særlig Indsigt i Mortalitetstabellers Opstilling og deres Udbragning af Masser af Facta; men deri staae vi jo accurat, som vi staae i alle de andre Forhold, vi behandle, vi dømme efter, hvad der fra Sagkyndiges Side fremsføres; vi tiltroe os Lyne til at kunne see, med hvilken Føje en vis Mortalitetstabel foretraktes for en hvilken som helst anden. Jeg troer derfor, at for dem, der overhovedet kunne være tilinds at gaae ind paa Lovens Enkeltheder, maa det være meget vigtigt at lægge Mærke til, om ikke for det Første de 4 pCt. ere satte for høit og skulle ombyttes med samme Procent, som er vedtagen for Livrente- og Forsørgelsesanstalten, og om det ikke for det Andet er aldeles ueftergiveligt, at selve Mortalitetstabellerne og som Følge deraf ogsaa Tarifierne maatte vedtages med selve Loven, og saaledes ligesom Bestemmelsen om Rentefoden og Bestemmelserne om et Tillæg til Administrationsomkostningerne i Fremtiden kun kunne forandres ved særlig Lov.

Finansministeren: Skjøndt jeg ikke indskrænker Statens Begreb saameget, som den sidste ærede Taler, saa tilstaaer jeg dog, at det netop er en Betragtning fra et høiere Standpunkt, en Betragtning af Udviklingen af vore Forhold, som ogsaa det ærede Medlem syntes at have Die for, der for mig har afgivet et væsentligt Moment til at søge at faae nærværende Sag fremmet. Det er aabenbart, at de Midler, der staae til Raadighed for den Klasse af vore Medborgere — og det er iøvrigt ikke blot Tilfældet her i Landet, men ogsaa andre Steder —, hvorfor Lovforslaget væsentligt er skrevet, ville blive færre og færre; jeg troer heller ikke at feile, naar jeg antager, at det ærede Medlem hentydede til andre Veie, ad hvilke de Baand, der ved Tidernes Ugunst